

Vybrané aspekty povinnosti mlčenlivosti advokátů

Abstrakt

Jednou ze stěžejních povinností advokáta je závazek zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o nichž se dozvěděl v souvislosti s poskytováním právních služeb. Nejedná se však o žádné privilegium advokáta, nýbrž o závazek chránit práva a oprávněné zájmy svých klientů. Povinnosti mlčenlivosti může být advokát zproštěn pouze klientem či právním nástupcem klienta. K omezení či prolomení této povinnosti by mělo docházet výjimečně, a to pouze v zákonem stanovených případech. V posledních letech lze však v České republice pozorovat snahy ze strany zákonodárců a jiných subjektů o prolamování povinnosti advokátní mlčenlivosti.

Hlavním cílem této práce je rozbor právní úpravy institutu advokátní mlčenlivosti. Pozornost je věnována úpravě obsažené především v zákoně o advokacii, v relevantních ustanoveních trestního řádu a ve stavovských předpisech ČAK.

První dvě kapitoly této práce jsou spíše obecnějšího charakteru, nejvíce prostoru je zde věnováno vysvětlení pojmu mlčenlivosti, jeho významu a věcnému a osobnímu rozsahu. Třetí kapitola rozebírá zákonné výjimky, za nichž je možno prolomit advokátní mlčenlivost. Čtvrtá kapitola se zaměřuje na to, jak se advokátní mlčenlivost projevuje v trestním řízení. Následně se autor věnuje následkům porušení povinnosti advokátní mlčenlivosti a uvádí několik příkladů z kárné praxe České advokátní komory. Kapitola šestá se zabývá především ochranou advokátní mlčenlivosti během prohlídek advokátních kanceláří a odposlouchávání telekomunikačních zařízení advokátů. Předposlední část této práce je věnována stručnému exkurzu do francouzské právní úpravy institutu advokátní mlčenlivosti.

V závěru práce autor formuluje několik vlastních úvah, jakým směrem by se úprava tohoto institutu mohla v příštích letech ubírat, navrhuje řešení několika praktických problémů a zamýšlí se nad tím, zda by se česká úprava mohla v jistých ohledech inspirovat tou francouzskou.